

A Hét verse

(Szemethy Tamás tanár úr ajánlásában)

Ferentz Anna-Kata: Éva

Mint aláaknázott tavaszi mező, virágfakadásban,
vagyok szeretetlen szerető, örök cicomában,
üres tollbetét meg karcolás, levélnyi,
macskában halk dorombolás, egérnyi,
vessző és pont, pont, pont három,
a hitem a tagadásban sem találom.

Mint a golyó által sebzett fegyver, belül,
vagyok a lövő s a préda egyedül,
harctalan szabadság, frivol, fenékrázó,
arctalan kísértet, nyakszirtkaparászó,
császárok ágy mellé ledobott zoknijja,
kék tárgya, telihold, insomnia.

Mint vízesés tetejéről életed, a drága,
vagyok a szépség sodró zuhanása,
egekről legurult, dermedt napok,
valóság, elfogyott hasonlatok,
meg az első földi, aki elátkozta fáját,
csak egy nő, de szél fodrozza haját.